

sygn. akt III K 114/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Kurowski

Protokolant: Andrzej Wiszowaty

w obecności prokuratora: Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu dnia 26.11.2014 r. sprawy

M. F., ur. (...)w S., syna W.i J.z d. W.

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim** z dnia 13 sierpnia 2003 r. w sprawie o sygn. akt **II K 1070/02** za dziewięć przestępstw:

a) pierwsze i trzecie – oba popełnione daty bliżej nieustalonej w połowie maja 2002 r., gdzie na podstawie art. 70 § 2 k.k.s. skazano, zaś na podstawie art. 70 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. , art. 37 § 4 k.k.s., art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzono za nie karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

b) drugie popełnione daty bliżej nieustalonej w połowie maja 2002 r. z art. 310 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

c) czwarte popełnione w dniach około 20-25 maja 2002 r. oraz ósme popełnione w dniu 29 maja 2002 r. – oba z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono za nie karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

d) piąte i siódme – oba popełnione w dniu 29 maja 2002 r. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k., gdzie na podstawie 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono za nie karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

e) szóste popełnione daty bliżej nieustalonej na przełomie maja i czerwca 2002 r. z art. 31 ust 1 ustawy z dnia 13.09.2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. nr 166 poz. 1362) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

f) dziewiąte popełnione w dniu 23 maja 2002 r. z art. 263 § 2 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. wymierzono łączną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 30 § 1 i 2 k.k.s. , art. 44 § 2 k.k. i art. 44 § 1 k.k. orzeczono przepadek części dowodów rzeczowych, zaś część na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócono uprawnionemu podmiotowi.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22.07.2002 r. do dnia 13.08.2002 r.

Zasądzono obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi.

2. **Sądu Rejonowego Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Siemiatyczach** z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt **VIII K 429/04** za przestępstwo popełnione w nocy z 21 na 22 kwietnia 2004 r. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. wymierzono karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

Obciążono skazanego kosztami sądowymi

3. **Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach** z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt **VIII K 311/11** za przestępstwo popełnione w okresie od 16.02.2011 r. do 27.05.2011 r. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody

Obciążono skazanego kosztami sądowymi.

Postanowieniem z dnia 14.08.2012 r. Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach zarządził ww. karę do wykonania (sygn. akt VIII Ko 1070/12).

4. **Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach** z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt **VIII K 334/11** za przestępstwo popełnione w dniu 22.06.2011 r. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądzono od skazanego odszkodowanie

Zasądzono od skazanego koszty sądowe

Postanowieniem z dnia 16.04.2013 r. Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach zarządził ww. karę do wykonania (sygn. akt VIII Ko 477/12).

5. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt **III K 149 /11** za trzy przestępstwa:

a) pierwsze popełnione w dniu 22.06.2011 r. z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

b) drugie popełnione w okresie od maja 2010 r. do 13 czerwca 2011 r. z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z 59 ust 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 59 ust 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 2 k.k. wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

c) trzecie popełnione w okresie od lutego 2011 r. do kwietnia 2011 r. z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., gdzie na podstawie 58 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności)

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 22.06.2011 r. do 26.10.2011 r.

Na podstawie art. 70 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci narkotyków

Zasądzono obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu i zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

6. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie sygn. akt. **VIII K 483/12** za dwa przestępstwa popełnione w dniu 13.07.2012 r. – pierwsze z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i drugie z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 13 i 14 lipca 2012r.

Zasądzono obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi.

I. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności opisane w punktach 3 - cim (sygn. akt VIII K 311/11), 4 - tym (sygn. akt VIII K 334/11) i 5 – tym (sygn. akt III K 149/11) i orzeka wobec skazanego M. F. łączną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

II. W pozostałej części wyroki opisane w punktach 3, 4 i 5 pozostawia do odrębnego wykonania.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach 1, 2 i 6 umarza. Kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

IV. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I –szym zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 czerwca 2011 r. do dnia 26 października 2011 r.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych oraz 23 % podatek VAT od tej kwoty.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

M. F. został skazany prawomocnymi wyrokami.

1. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 13 sierpnia 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 1070/02 za dziewięć przestępstw:

g) pierwsze i trzecie – oba popełnione daty bliżej nieustalonej w połowie maja 2002 r., gdzie na podstawie art. 70 § 2 k.k.s. skazano, zaś na podstawie art. 70 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. , art. 37 § 4 k.k.s., art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. wymierzono za nie karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

h) drugie popełnione daty bliżej nieustalonej w połowie maja 2002 r. z art. 310 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

i) czwarte popełnione w dniach około 20-25 maja 2002 r. oraz ósme popełnione w dniu 29 maja 2002 r. – oba z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono za nie karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

j) piąte i siódme – oba popełnione w dniu 29 maja 2002 r. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k., gdzie na podstawie 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono za nie karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

k) szóste popełnione daty bliżej nieustalonej na przełomie maja i czerwca 2002 r. z art. 31 ust 1 ustawy z dnia 13.09.2002 r. o napojach spirytusowych (Dz. U. nr 166 poz. 1362) w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

l) dziewiąte popełnione w dniu 23 maja 2002 r. z art. 263 § 2 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k. wymierzono łączną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 30 § 1 i 2 k.k.s. , art. 44 § 2 k.k. i art. 44 § 1 k.k. orzeczono przepadek części dowodów rzeczowych, zaś część na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócono uprawnionemu podmiotowi.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22.07.2002 r. do dnia 13.08.2002 r.

Zasądzone obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi.

2. Sądu Rejonowego Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Siemiatyczach z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 429/04 za przestępstwo popełnione w nocy z 21 na 22 kwietnia 2004 r. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. wymierzono karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

Obciążono skazanego kosztami sądowymi

3. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 311/11 za przestępstwo popełnione w okresie od 16.02.2011 r. do 27.05.2011 r. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkody

Obciążono skazanego kosztami sądowymi.

Postanowieniem z dnia 14.08.2012 r. Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach zarządził ww. karę do wykonania (sygn. akt VIII Ko 1070/12).

4. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt VIII K 334/11 za przestępstwo popełnione w dniu 22.06.2011 r. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądzone od skazanego odszkodowanie

Zasądzone od skazanego koszty sądowe

Postanowieniem z dnia 16.04.2013 r. Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach zarządził ww. karę do wykonania (sygn. akt VIII Ko 477/12).

5. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 149 /11 za trzy przestępstwa:

d) pierwsze popełnione w dniu 22.06.2011 r. z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

e) drugie popełnione w okresie od maja 2010 r. do 13 czerwca 2011 r. z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z 59 ust 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 59 ust 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 2 k.k. wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

f) trzecie popełnione w okresie od lutego 2011 r. do kwietnia 2011 r. z art. 58 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., gdzie na podstawie 58 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności)

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 22.06.2011 r. do 26.10.2011 r.

Na podstawie art. 70 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci narkotyków

Zasądzone obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu i zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

6. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny w Siemiatyczach z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie sygn. akt. VIII K 483/12 za dwa przestępstwa popełnione w dniu 13.07.2012 r. – pierwsze z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i drugie z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono łączną karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 13 i 14 lipca 2012 r.

Zasądzone obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi.

W dniu 15.07.2014 roku do Sądu Okręgowego w Białymstoku wpłynął wniosek M. F. o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach o sygn. akt VIII K 311/11, VIII K 334/11, III K 149/11. W toku postępowania pismem z dnia 13.11.2014 r. uzupełnił on wniosek żądając połączenia również skazania ze sprawy o sygn. akt III K 149/11 przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Podniósł, iż dotychczasowe przestępstwa popełnił w trakcie uzależnienia od narkotyków, a obecnie leczy się.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego M. F. co do zasady zasługiwał na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej, określone w art. 85 k.k., z którego wynika, że Sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok skazujący za którekolwiek z tych przestępstw. Innymi słowy, w myśl wskazanego art. 85 k.k., kara łączna w wyroku łącznym może objąć te kary jednostkowe orzeczone poszczególnymi wyrokami, które zostały wymierzone za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku. Sformułowanie „pierwszy chronologicznie wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. sygn. akt I KZP 36/2004 OSNKW 2005/2 poz. 13 mająca moc zasady prawnej).

Analizując zatem wszystkie skazania M. F. wskazać należy, iż pierwszy wyrok wobec jego osoby wydał Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w sprawie o sygn. akt II K 1070/02 i nastąpiło to w dniu 13 sierpnia 2003 roku. Kolejny wyrok wydał również ww. sąd w sprawie o sygn. akt VIII K 429/04 w dniu 10 grudnia 2004 r. za popełniony z 21 na 22 kwietnia 2004r. czyn. Natomiast wszystkich pozostałych przestępstw dopuścił się on na przestrzeni 2011 i 2012 roku. Tym samym stwierdzić należało, iż nie został spełniony wyżej opisany, podstawowy warunek art. 85 k.k. umożliwiający połączenie kar wymierzonych pierwszym i następnym wyrokiem z później orzeczonymi karami.

W tej sytuacji pierwszym chronologicznie wyrokiem jest kolejny wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w sprawie o sygn. akt VIII K 311/11 z dnia 15.12.2011 roku. Przypisane skazanemu kolejnymi wyrokami czyny nastąpiły odpowiednio: 22.06.2011 r. (wyrok w sprawie o sygn. akt VIII K 334/11 z dnia 21.12.2011 r.), 22.06.2011, w okresie od maja 2010 r. do 13.06.2011 r., w okresie od lutego 2011 do kwietnia 2011 r. (wyrok w sprawie o sygn. akt III K 149/11 z dnia 28.11.2011 r.), a zatem przed datą pierwszego z tych orzeczeń. Tak więc w powyższym zakresie zaistniała dodatnia przesłanka wskazana w art. 85 k.k. i warunki do połączenia kar orzeczonych wyrokami jednostkowymi i wymierzenia kary łącznej co do orzeczeń opisanych w pkt. 3, 4 i 5 komparycji skoro wymierzono tymi wyrokami kary tego samego rodzaju.

Czyn przypisany skazanemu w ostatnim wyroku w sprawie o sygn. akt VIII K 483/12 z dnia 17.12.2012r. został popełniony po dacie ww. pierwszego chronologicznie wyroku (15.12.2011r.), a zatem w tym zakresie również nie zachodziły wskazane wyżej warunki do połączenia kary orzeczonej za niniejsze przestępstwo.

W tym stanie rzeczy, postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych w sprawach opisanych w punktach 1,2,6 komparycji wyroku na podstawie art. 572 k.p.k. należało umorzyć.

Określając wysokość kary łącznej Sąd nie brał pod uwagę stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, jak również ówczesnego stopnia winy M. F., gdyż te zostały już wzięte pod uwagę przy wymiarze jednostkowych kar za czyny podlegające łączeniu. Sąd uwzględnił natomiast całokształt jego przestępczej działalności w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest bowiem swoistego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Wspomniane stanowisko znajduje potwierdzenie w orzeczeniach Sądu Najwyższego, które podziela sąd orzekający w niniejszym składzie, a który podkreślał także konieczność uwzględniania przy wymiarze kary łącznej związków podmiotowo - przedmiotowych zachodzących pomiędzy poszczególnymi czynami, co w poważnej mierze winno decydować o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej (tak: wyrok SN z 25 X 1983r. OSN KW 1984, z.5-6,poz.65, wyrok z 11. II 1976r. OSN KW 1976,z.10-11,poz.128). Im bowiem większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym pełniej wymiar kary łącznej winien uwzględniać zasadę absorpcji (tak: wyrok SN z 2 XII 1975..OSNKW 1976, z.2, poz.33). W aspekcie przedmiotowym związek przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonych, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym należy natomiast uwzględnić motyw bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów itd. (tak: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28.02.2012 r., sygn. akt II AKa 10/2012).

Sąd uwzględnił również przesłanki wynikające z art. 86 § 1 k.k., które wyznaczają granice wymiaru kary łącznej, obowiązujące przy wydaniu wyroku łącznego. Kara łączna nie może bowiem być niższa od najwyższej z wymierzonych kar (granica dolna) i nie może być wyższa od sumy kar wymierzonych za poszczególne zbiegające się przestępstwa (górną granicą) – przy uwzględnieniu wysokości danego rodzaju kary. Wymiar kary łącznej w odniesieniu do M. F. oscylował zatem w granicach od 2 lat do 5 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności

W tym miejscu zauważyć należy, co sygnalizowano wyżej, że przy orzekaniu kary łącznej Sąd może zastosować trzy metody. Pierwszą z nich jest oparcie się na zasadzie kumulacji, a zatem prostym dodaniu wysokości kar jednostkowych i orzeczenie kary łącznej stanowiącej ich sumę. Ten sposób wymierzania kary winien być jednakże stosowany wyłącznie do sprawców, co do których nie ma żadnej pozytywnej prognozy, są całkowicie zdeprawowani i brak jest podstaw do stosowania instytucji ułatwiających im zakończenie kary, zaś pomiędzy popełnionymi przez nich przestępstwami brak jest związku podmiotowo - przedmiotowego. Drugą metodą jest absorpcja, która polega na wymierzeniu kary w najniższym możliwym rozmiarze, tj. pochłonięcia kar w niższych rozmiarach przez najsurowszą. Niewątpliwie ten rodzaj łączenia kar można stosować do najlepiej ocenianych sprawców, których przebieg resocjalizacji jest dalece zaawansowany, a nadto, co wymaga podkreślenia, gdy popełnione przez nich czyny cechuje bardzo bliski związek podmiotowo przedmiotowy. Ostatnią zaś metodą jest metoda mieszana - asperacji – tj. częściowej kumulacji i częściowej absorpcji, stanowiąca niejako połączenie dwóch ww. metod.

Rozważając powyższe okoliczności Sąd dostrzegł, iż stosunkowo bliski związek przedmiotowy zachodził jedynie między dwoma pierwszymi czynami wchodzącymi w ramy zbiegu realnego, albowiem zostały popełnione przeciwko temu samemu dobru prawnemu - mieniu. Jednakże zaznaczenia wymaga, że przestępstwa te zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Kolejne zaś trzy czyny, za które skazano M. F. w sprawie o sygn. akt III K 149/11 dotyczyły już ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Z drugiej zaś strony Sąd miał na uwadze, iż odstępy czasowe między wszystkimi czynami są stosunkowo bliskie. Wszystkie czyny zostały popełnione w okresie od maja 2010 roku do 22.06.2011 roku. Między pierwszym, a drugim czynem był odstęp zaledwie miesiąca. Czyn drugi i trzeci zostały popełnione tego samego dnia, dwa kolejne zająbiają się czasowo.

Istotnym przy wymiarze kary łącznej, co wyżej wskazano, jest również взгляд na zachowanie skazanego, jakie miało miejsce po wydaniu przedmiotowych wyroków. Jak wynika z opinii z Aresztu Śledczego w B., gdzie skazany odbywa karę od dnia 05.06.2014 r. jego zachowanie nie budziło istotnych zastrzeżeń, prezentował właściwą postawę. Skazany nie był karany dyscyplinarnie, raz był nagradzany regulaminowo. Pozytywnym elementem jego zachowania jest uczestniczenie w programach leczenia uzależnienia od narkotyków (lipiec-sierpień 2014) i obecnie udział w programie metadonowym. Powyższe uwiarygodnia poniekąd deklaracje M. F., iż chce poprawić swe zachowanie i wyeliminować przyczynę wielu z popełnionych przestępstw.

Jednakże poprawne, bo tak należy ocenić zachowanie skazanego w zakładzie karnym nie stanowi samoistnego elementu uzasadniającego przyjęcie jakiegś wyjątkowo pozytywnej prognozy co do jego zachowania na wolności, czy uznania, iż jego proces resocjalizacji jest dalece zaawansowany. Tym samym nie może przemawiać za zastosowaniem zasady całkowitej absorpcji. Także młody wiek skazanego (22 lata) nie stanowi okoliczności, która powodowałaby, iż należałoby mu wymierzyć karę łączną z zastosowaniem wspomnianej zasady, bo mimo młodego wieku zdołał dopuścić się już wielu przestępstw. Popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw jest bowiem elementem prognostycznym, przemawiającym za wymierzeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zastosowania absorpcji. Zastosowanie zasady absorpcji byłoby w tej sytuacji zbytnim premiowaniem M. F.. Zaznaczyć przy tym trzeba, iż instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych kar za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa. Jak wyżej wskazano wymiar kary łącznej jest działalnością racjonalną polegającą na oznaczeniu kary odpowiedniej do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami. Instytucja ta nie służy zatem premiowaniu skazanego przez ograniczenie jego odpowiedzialności karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Jednocześnie skazany nie jest w ocenie Sądu obecnie osobą tak zdeprawowaną, by uzasadnione było oparcie kary łącznej na zasadzie kumulacji.

W ocenie Sądu połączenie kar na zasadzie asperacji jest w tym wypadku najbardziej uzasadnione. Orzeczoną wyrokiem łącznym karą czterech lat pozbawienia wolności, zdaniem Sądu we właściwy sposób podsumowuje odpowiedzialność M. F., a nadto spełni swe cele z zakresu prewencji indywidualnej i generalnej oraz pozwala uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw.

W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych) oraz 23 % podatek VAT uznając, iż taka jego wysokość jest adekwatna do nakładu pracy obrońcy oraz zgodna z § 14 ust 2 pkt 5 i § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, uznając, iż jego sytuacja rodzinna i materialna uniemożliwi mu ich uiszczenie. Skazany nie jest zatrudniony w areszcie śledczym, a nadto na wolności ma do spłaty znaczny kredyt.

O kosztach sądowych w zakresie umorzonych postępowania orzeczono na mocy art. 632 ust. 2 k.p.k.